

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

Fleury, Claude

Moguntiae, 1760

I. De anno, diebus festis & ablinentiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](#)

INSTITUTIONUM
JURIS ECCLESIASTICI
PARS ALTERA.

C A P . I.

DE ANNO, DIEBUS FESTIS
ET ABSTINENTIIS.

I.

* Satis de personis: nunc ad res, Rerum
quæ sunt alterum juris Ecclesiastici divisio.
** objectum, deveniendum. Res sunt
vel spirituales vel temporales. Spirituales, quæ
recta diriguntur ad animarum salutem, ut sa-
cramenta, ut prædicationes, preces, ritus sa-
cri. Temporales sunt, quæ ad sustentationem
clericorum & pauperum, ad jugem ignem, ad
cetera, sine quibus publicus cultus peragi ne-
quit, destinatæ; ut decimæ, oblationes, redi-
tus ex beneficiis. Sunt etiam res sacrae spiri-
tualibus inferiores, temporalibus potiores,
ut vasa sacra, ornamenta sacra, ædes sacræ,
cœmeteria. De singulis sigillatim.

II. DE spiritualibus acturi non dice- Res spiri-
mas de gratia, fide, caritate ceterisque virtu- tualis.

L 4

tibus, quæ sunt anima religionis Christianæ, sed de iis, quæ incurruunt in sensus, & de quibus in judiciis lites agitari possunt. In his familiam ducit officium divinum, quandoquidem episcopo ante omnia diversi generis preces publicas commendat Paulus¹.

1) *i Tim. II. 1.*

Caput an-
ni ecclæ-
astici.

III. DIVINUM officium pro dierum diversitate per singulorum annorum decursum est diversum¹. Anni ecclesiastici caput non est Januarius, qui anni civilis; sed December, & quidem dominica adventus, quæ est instar præparationis ad festum nativitatis dominicæ. Ea proxima est ad anniversarium Sancti Andream, quod XXX. vel ultimo Novembris die celebratur, inciduntque vel in triduum prædens vel in triduum subsequens, in tempus scilicet, quod inter XXVII Nov. & III Dec. interjectum; verbo, in primam dominicam, quæ est a tergo vigesimi sexti Novembris. Ob mutationem literarum dominicalium hoc instituto opus fuit, ut Adventui tres hebdomadæ integræ & quarta saltem inchoata detur.

1) *Vid. rubric. breviar. & missalis.*

Pascha

IV. DIERUM festorum celeberrimus est paschalis, a quo pendent reliqui mobiles, omnes; inde dicti, quod certis temporibus affixi sunt. Pascham præcedit jejunium quadragesimale, ad quod præparantur animi tribus hebdomadibus proxime antecedentibus, quarum caput est dominica septuagesima, quæ est instar novi principii anni ecclesiastici. Pa-

Scham quadraginta diebus adscensio Domini; quinquaginta, Pentecoste subsequitur. Ceteræ dominicæ usque ad Adventum & ab Epiphania usque ad Septuagesimam numeris distinguuntur. Ergo in figendo die Paschali præcipuus labor.

V. IN quo duo præciuntur, ut sit *dominica*; ut sit ea, quæ decimum quartum lunæ Martii proxime insequitur: in quo non calculus *Astronomicus*, sed *Ecclesiasticus* sequendus, qui non semper ad cursum lunæ apparentem directus est. Dominica est, eo quod Jesus Christus postridie Sabbathi, primo die hebdomadis, quo mundus creari cœptus, ex inferis rediit. Dominica illa quantocuyus post XIV. lunæ Martii h. e. post *Plenilunium* proximum æquinoctio vernali, ex institutione primæva, quæ in XIV. illum diem incidit¹, celebranda est; sed non ipso illo die XIV. etiamsi sit *dominica*, quia constat, Christum postridie Paschæ Judæorum ab inferis fuisse suscitatum: unde Pascha nostra non potest incidere in Pascham Judæorum. Tribus prioribus sæculis plures Ecclesiæ ex instituto Hebræorum ipso XIV. Pascham celebrarunt. Qua de re magni fluctus orti, quos composuit concilium Nicænum, damnataque obseruantia Hebræorum dominicam elegit².

1) *Exod. XII. 6.* 2) *ATHANAS. de Synod.* p. 873.
EUSEB. de vita Constant. 3. c. 18.

VI. SED quum annus Astronomicus olim dicitur annum civilem, quo utimur, horis V. minus ^{ficile.}

tis XLIX. superet; VI. horas completas computare placuit, ut quaternorum annorum, ultimo, qui bissextilis est, dies integer intercalari posset, neglectis XI. illis minutis, quæ annus Astronomicus non habet. Sed ex his minutis duodecim sacerdorum spatio X. dies nati, qui Novilunia præcipitarunt. Qua de cauſa an. 1582. GREGORII XIII. auctoritate fasti emendati, quibus, quoad ejus fieri poterat, simili errori in posterum obviam itum. Soluto Nicæno concilio patriarcha Alexandriæ, ubi Astronomorum principes floruerent, quotannis diem veram indagavit, eamque Romano patriarchæ; Romanus longinquieribus significavit Episcopis, literis, quæ a re paschales appellatae¹, & solemni more in singulis cathedralibus ab archidiacono publicatae, qui dominica Epiphaniae indicavit omnia festa mobilia². Post reformationem Gregorianam ex fastis perpetuis & calendariis, quæ singulis annis evulantur, nemo non exactissimum cum anni civilis, tum ecclesiastici ordinem addiscere potest.

1) LEO ep. 64. al. 94. c. 24. D. 3. de consecrat.

2) Pontif. Rom. part. 3. init.

Dierum
festorum
& feria-
torum
differen-
tia.

VII. SUNT festi dies, omnibus per totum orbem Christianum & omni tempore sacri, ut Pascha, Pentecoste, dominicæque omnes; item jejunium quadragesimale & abstinentia ante sabbathina, idque veteri traditione, quam ab apostolis profectam autumant¹. Ceteri maximam partem nec semper, nec ubiquique observantur, quippe a certis Episcopis certis populis traditi: Sic singulæ provinciæ

celebrant anniversaria sanctorum, qui in iis plantarunt Ecclesiam, aut quorum reliquiis gloriantur. Sic ex certis caussis in certis locis vigeat feriæ aut jejunia, ceteris omnibus ignorata. Summa hujus doctrinæ est, ut suæ quisque in his rebus Ecclesiae instituta moremque sequatur².

1) c. 6. 7. D. 3. de consecrat.

2) AUGUST. ep. 34. 35. ad Januar.

VIII. SUNT festi dies, qui in Ecclesia solum diverso officio celebrantur; sunt & feriati, veluti dominici, quibus nec serviles labores, nec cetera negotia expedienda, nec in sacris aut sæcularibus tribunalibus actus judiciales suscipiendi, nec nundinandum aut commercandum¹. Sancte in his versandum, nec ferendum, ut commissionibus & tripudiis transigantur². Urgente necessitate, veluti si fruges ingenti periculo expositæ, aut optima piscandi occasio, Episcopus veniam metendi & piscandi diebus festis, immo etiam diebus dominicis, licet de jure divino feriatae sint, concedere potest, quandoquidem Christus auctor est, sabbatum homini, non hominem sabbato datum³.

Illi officio, hi cessatione a laboribus celebrantur, quam remittere.

1) C. 15. q. 4. c. 1. C. ult. X. de feriis.

2) c. 2. D. 3. ex concil. Tolet. IV.

3) MARC. II. 27. C. 3. X. de feriis.

IX. IDEM dicendum de jejuniiis & abstinentiis, a quibus episcopi singulos ex justa caussa liberare, & curatis eamdem potestatem intuitu ægrotantium conferre possunt¹. Nonnumquam ob annonæ difficultatem universæ

& ab abstinentiis liberare potest episcopus

dicecessi indulgetur. Dominica tamen die nulum jejunium, nec die, Christi natalibus sacro, etiamsi sit *antesabbatinus*: quod ecclesia latina ceteris festis non dedit².

1) C. 2. X. de observ. jejun. 2) Dist. 30 c. 7. C. I.
& 3. X. de observ. jejun.

C A P. II. DE DIVINO OFFICIO.

I.

Series
precum
publica-
tum,

in libros
relata.

PRECES publicæ, quarum seriem *officium* seu *cultum divinum* appellamus, ex traditione apostolica inde ab ecclesiæ incunabulis observatæ, pro provinciarum diversitate diuersum habitum induerunt. Clerici omnes & omnes monachi psalmos *memoriter* cantarunt, & ordine libros scripturæ, diversis temporibus assignatos, legerunt, ceterasque cærimoniæ, in majoribus observatas, peregerunt. Multo post observantia illa in regulas monasticas, veluti in regulam Benedicti, qua c. 8. 9. seq. longo ordine omnis ratio Psalmodiæ enarratur, & in libros publicos ecclesiasticos, veluti in *psalterium*, *lectionarium*, *antiphonarium*, *sacramentarium*, aliosque, relata est, in quibus paucis verbis literisque *rubentibus* precum gestuumque comitum ordo modusque notantur. Unde natæ sunt *rubricæ*, hujus rei unæ, eademque fidelissimæ, indices. Quas particulatim cum cunctis cærimoniis describere, longum foret, & justi voluminis opus. Summos faltem apices attingere juvat.